

www.nevo.co.il

מת (י-ם) 8090-09-10 מדינת ישראל נ' מרטירוס מיטלמן בן ציון

בית המשפט המחוזי בירושלים

24 אוקטובר 2010

8064-09-10

מ"ת 8090-09-10 מדינת ישראל נ' בן ציון (עציר)

בפני כב' השופט משה יועד הכהן

המבקשת מדינת ישראל

נגד

המשיב מרטירוס מיטלמן בן ציון (עציר)

נוכחים:

בא כוח המבקשת עו"ד פסק רוטסילב

בא כוח המשיב עו"ד דוד הלוי

המשיב בעצמו

חקיקה שאזכרה:

[1977-ו"ת 350, 348, \(ב\) 347, \(א\) 345 \(1\), 25, 345](#) 'סע: חוק העונשין, תשל"ז-1977

[1996-ו"ת 55, 21 \(1\) \(ב\), 21](#) 'סע: חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996

[1982-ב"ת 1982](#) חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982

החלטה

-

1. בפני בקשה לעצור את המשיב – בן ציון מרטירוס מיטלמן, עד לתום ההליכים נגדו.

o
o

2. נגד המשיב הוגש ביום 6/9/10 כתב אישום בבית המשפט המחוזי בתפ"ח 8064-09-10. בגדרי כתב האישום מיוחס למשיב ביצוע של מספר עבירות מין כלפי ארבעה

--- סוף עמוד 1 ---

קטינים בני 14 עד 16 שנים, אשר היו חניכים בפנימייה לילדים בסיכון בכפר הנוער בית חגי שבהר חברון, שבה שימש המשיב כשומר.

3. במסגרת כתב האישום מיוחסות לנאשם עבירות של מעשה סדום, עבירה לפי [סעיף 347 \(ב\)](#), בנסיבות המצוינות [בסעיף 345 \(ב\) \(1\) ובסעיף 345 \(א\) \(1\)](#), [לחוק העונשין](#), התשל"ז – 1977; של ניסיון למעשה סדום לפי העבירה האמורה בצירוף [הסעיפים 350 ו-25](#) לחוק, וכן מעשה מגונה בקטין, עבירה לפי [סעיף 348 ב](#) בנסיבות [סעיף 345 \(ב\) \(1\)](#) (במקרים רבים).

4. אין חולק כי העבירה המרכזית המיוחסת למשיב הינה ביצוע מעשה סדום וניסיון למעשה סדום בקטין ע.ס., שהיה כבן 15 בעת ביצוע העבירות. לטענת המאשימה, המשיב הורה לע.ס. להיכנס לחדר בו הוא ישן בקרוואן שבו התגורר, המשיב התפשט והפשיט את ע.ס. מבגדיו, המשיב הושיב את ע.ס. על ברכיו והחזיר את איבר המין שלו לפי הטבעת

של ע.ס. ביקש מהמשיב להפסיק כי הדבר מכאיב לו, אך המשיב לא שעה לתחנוניו. בהמשך ביקש המשיב מע.ס. להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המשיב וע.ס. סרב. כל המעשה נמשך לגרסת המאשימה כ-20 דקות. המעשים המיניים האחרים המיוחסים למשיב עניינם ליטוף נערים ששהו בפנימייה באיזור הרגליים, הישבן ואיבר המין מעל לבגדיהם, או מעל לשמכה. המשיב עצמו מכחיש את הדברים מכל וכל. הוא מאשר בהודעתו במשטרה, כי התרועע עם הנערים שראו בו דמות תומכת וסייע להם בעניינים שונים, אך למעשיו עמם לא היה גוון מיני כלשהו.

5. המבקשת נסמכת על ההודעות שנגבו מן הנערים המתלוננים ואילו ב"כ המשיב מציג שורה של סתירות ופירוט שיש לדבריו בגרסאות שנמסרו ע"י המתלוננים. באשר לעדותו של ע.ס., מתייחס ב"כ המשיב לכך שהודעתו מיום 5/5/10 נעשתה בנוכחות העובדת הסוציאלית של הפנימייה וחלק מן הדברים נמסרו כעדות שמיעה מפי העובדת. ב"כ המשיב מצביע על כך שהמתלונן ביקש באותה הזדמנות למסור את גרסתו בכתב ואותה גרסה, מסמך שהקטין מסר בכתב ידו, היא לדבריו מסמך לקוני ודל בתיאורו שמקשה להבין כיצד בדיוק אירע האירוע.

עוד מצביעה ב"כ המשיב על כך, שקיימות סתירות בעדות אותו קטין לגבי עיתוי המעשה וכן לגבי תיאוריו שהוא והמשיב צפו בסרטים פורנוגרפיים על גבי המחשב של המשיב, כאשר בבדיקת המחשב האישי של המשיב, ששימש אותו במהלך

--- סוף עמוד 2 ---

עבודתו בפנימייה, ע"י המשטרה לא נמצאו חומרים פורנוגרפיים כלשהם על גבי הדיסק הקשיח של המחשב.

6. בהקשר האמור ראוי לציין, כי שעה שגרסתו הראשונה של ע.ס. נמסרה בנוכחות העובדת הסוציאלית וחלק מן הפרטים אכן נמסרו בגדר עדות שמיעה, הרי שבהודעה נוספת שמסר הקטין ב-2/9/10 מציין הקטין כך: "הוא עושה הכל בכח, הוא לא מתחשב בכך, לא אכפת לו אם אתה אומר די או לא רוצה. הוא הפשיט אותי ועשה מה שהוא רוצה החדיר, לי את האיבר מין שלו לפי הטבעת... " הקטין מציין עוד, כי מדובר היה באירוע חד פעמי וכי הוא ביקש מהמשיב להפסיק אותו אך המשיב לא שעה לתחנוניו. לדברי הקטין, ההחזרה של איבר המין היתה כשהמשיב היה בישיבה והיה עירום ואילו הקטין ישב מעליו.

7. בנסיבות העניין, לא התרשמת, כי קיימות בגרסת הקטין ע.ס. וכן ביתר גרסאות הקטנים לגבי העבירות החמורות פחות, על אף סתירות מסויימות בתוכן ובינהן, אותן סתירות ופירוט מהותיות גלויות לעיני שיש בהן כדי לפגום בכוחן הראייתי של אותן ראיות לשמש כראיות לכאורה, כנדרש לפי [סעיף 21 \(ב\) לחוק סדר הדין הפלילי](#) (סמכויות אכיפה -מעצרים), התשנ"ו – 1996, (להלן - [חוק המעצרים](#)). לענין זה נפסק לא אחת, "כי בשלב בחינת קיומן של ראיות לכאורה בית המשפט אינו דן בשאלת מהימנות הראיות ואינו צריך להכריע בנושא זה, אלא די לו להשתכנע כי הראיות שהובאו לפניו מעידות לכאורה על ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם, אלא אם כן מדובר בפירוט מהותיות וגלויות לעין" ([בש"פ 7980/09 מדינת ישראל נ' ח' א'](#), מפי כב' השופט א' רובינשטיין, (החלטה מיום 10/3/10 לא פורסמה)) וכן [בש"פ 8646/09 גילקרום נ' מדינת ישראל מפי כבי השופט א' חיות](#) (החלטה מיום 10/11/09).

8. בנסיבות העניין גם נחה דעתי, לאור טיבן של העבירות המיוחסות למשיב ומספרן, ובמיוחד עבירות מעשה הסדום והניסיון למעשה סדום, וכן לנוכח פער הגילאים בין המשיב לבין הקטנים ואופי היחסים בינו לבינם שהיה בהם משום אלמנט של מרות, בהיותם חוסים בפנימייה שהמשיב היה בה שומר, כי קמה בעניינו של המשיב עילת מעצר.

9. עם זאת, חובתו של בית המשפט, מכוח [סעיף 21 \(ב\)1 לחוק המעצרים](#), לבחון בכל מקרה ומקרה, אם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה בתנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה. כלל זה חל גם לגבי עבירות מן

--- סוף עמוד 3 ---

הסוג שבו מואשם המשיב. ראו [בש"פ 2006/10 מדינת ישראל נ' פלוני מפי כב' השופט א' רובינשטיין](#) (החלטה מיום 15/3/10). בהקשר זה, על בית המשפט לשקול שני אלה: ראשית, את מידת האמון שניתן לתת בנאשם שלא יפר את תנאי החלופה. ושנית, קיומה של חלופה, שגם אם איננה הרמטית, יכולה לצמצם באופן מירבי את הסיכון הנשקף מן המשיב, אף כי בידוע הוא שלא קיימת חלופה אשר יש בה כדי לאיין את המסוכנות באופן מוחלט. בהקשר זה יש לתת משקל של ממש גם להתרשמותו והמלצותיו של שירות המבחן ואולם ההכרעה והאחריות מוטלות בסופו של יום על שכמו של בית המשפט: עניין פלוני הנ"ל בפסקאות ו' ו-ז' של ההחלטה.

10. בעניינו של המשיב הוזמן תסקיר מעצר, אשר על פניו הינו מה שנהוג לכנות "תסקיר שלילי". בהקשר זה מצביע עורך התסקיר על הפער שבין התדמית שיש למשיב כלפי עצמו כאדם המנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, בעל ערכי מוסר ו"חוש צדק מפותח" כהגדרתו, לבין התנהלותו בתקופה שקדמה למעצרו. עורך התסקיר מדגיש במיוחד את טענת המשיב, כי אין לו בעיות וקשיים בתחום המיני ואת העובדה שהציג עצמו כמי שסייע ותמך בנערים בפנימייה ושימש מעין אוזן קשבת למצוקתם ושלל התנהגות מינית ופוגענית כלפיהם. עוד הוא מדגיש את העובדה שהמשיב ראה את הקטינים כאחראים על יצירת הקרבה האישית איתו וכיוזמים אותה.

11. התסקיר גם מציין את העובדה, שלדברי מנהל המסגרת בבית הגי, אחד הנערים נפגעי העבירה עזב את המסגרת תקופה קצרה לאחר הפגיעה המינית בו ושני נערים נוספים העלו בפניו את החשש כי המשיב, אם ישוחרר, ייצור איתם קשר ויאיים עליהם. לסיכום, עורך התסקיר מעריך כי קיים טשטוש בהתייחסותו של המשיב לעבירות וליחסים בין הנערים ובהתחשב באופיין החמור והמתמשך של העבירות ובמצבם הרגיש של נפגעי העבירה, קיים סיכון להישנות התנהגות פוגעת מצידו.

12. באשר לחלופת המעצר המוצעת, שוחח עורך התסקיר עם המפקחות המוצעות, הגב' מרינה סורוקובוי (להלן – מרינה) ובתה אלונה (להלן – המפקחות), אשר הביעו את נכונותן לפקח עליו במעצר בית בביתן שבערד. התרשמותו של עורך התסקיר הייתה, כי שתי המפקחות אינן מתאימות לשמש בתפקיד זה. זאת מאחר שהן מתקשות להכיר בהתנהלות הבעייתית של המשיב בתקופה שקדמה למעצרו. בנוסף, מרינה ביטאה, לדבריו, כעס ותרעומת כלפי המערכת המשפטית בנוגע למעצרו של המשיב וההתרשמות היא, כי היא רואה בו קורבן הנסיבות ואינה מכירה באפשרות שביצע את העבירה ולפיכך גם בצורך לפקח על מעשיו.

--- סוף עמוד 4 ---

13. בדיון המשלים שהתקיים בעקבות קבלת התסקיר, ביום 20/10/10, הדגישה ב"כ המבקשת את האינדיקציות בתסקיר המצביעות על כך שהמשיב מסוכן כלפי קטינים בפרט וציינה במיוחד את העובדה העולה מן התסקיר, שהמשיב איננו לוקח אחריות לגבי התנהלותו הבעייתית כלפי הקטינים. עוד הדגישה את העובדה שנפגעי העבירה הביעו חשש מפני שחרורו. ב"כ המבקשת גם מציינת, כי שירות המבחן התרשם מחוסר התאמתן של המפקחות לפקח על המשיב וכי האיזוק האלקטרוני המוצע כאמצעי פיקוח נוסף, אינו יכול, לדבריה, לבוא במקום פיקוח אנושי.

14. לעומתה טוען ב"כ המשיב, כי שירות המבחן התעלם למעשה מחזקת החפות העומדת למשיב ויצא בתסקיר מנקודת מוצא שהמשיב אכן ביצע את המעשים המיוחסים לו. לפיכך גיבש התרשמות שלילית לגביו רק בשל העובדה שהוא כופר באותם מעשים. עוד מציין ב"כ המשיב, כי במפגש בין נציג השירות לבין המפקחות, אמרו האחרונות לעורך התסקיר, כי הן מתקשות להאמין שהמשיב ביצע את העבירות. בהקשר זה הדגישה ב"כ המשיב, כי המפקחות מבינות את חובתן ואת מחויבותן לכבד את החוק ולמלא אחר כל תנאי שיקבע בית המשפט.

15. בעקבות דברים אלה, חקרתי בעצמי את המפקחות המוצעות שהגיעו לבית המשפט. מעדותן התרשמתי כי ברמה העקרונית הן אינן מצדדות, בלשון המעטה, במעשים המיוחסים למשיב, אף כי לאור היכרותן עימו, הן מתקשות להאמין שהוא ביצע אותם. בנוסף התרשמתי, כי המפקחות מבינות היטב את חובתן לשמור על המשיב במידה וישוחרר לחלופת מעצר בית ולדווח באופן מייד למשטרה אם ינסה להפר אותה. עוד הבהירו המפקחות, כי ימנעו כניסה של קטינים לדירה. בסיכומם של הדברים ציינה ב"כ המבקשת עצמה: "ראיתי את המפקחות, הן בסך הכל נראות מפקחות נורמטיביות. אין לי שום טענה לגביהן, אבל נראה שלאור טיב העבירות והתסקיר שהוגש בענייניו ומדובר בחיי משפחה ובאופן טבעי נכנסים עוד אנשים לבית. אני חושבת שטיב החלופה המוצעת היא לא מספיק הדוקה ולא הרמטית דייה". (פרוטוקול 20/10/10, עמ' 19, שורות 19-22)

16. באשר לתוכנו של תסקיר המבחן והערכת המסוכנות המפורטת בו, סבורני, כי צודק ב"כ המשיב בטענתו, כי אין לצפות מנאשם שמסגרת שיחה עם עורך תסקיר המעצר יוותר על טענות ההגנה השמורות לו, רק כדי ליצור רושם חיובי על עורך התסקיר. יש גם טעם רב בטענת, כי לא ניתן לבסס הערכת מסוכנות בתסקיר מעצר לגבי נאשם, רק על סמך עמדה המכחישה את ביצוע העבירות. בעניין זה נאמר לאחרונה

--- סוף עמוד 5 ---

ע"י בית המשפט העליון בבש"פ 6826/10 עידו סמואל נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 29/9/10), מפי כב' השופטת א' חיות: "בזכרנו כי מדובר בתסקיר מעצר טרם משפט, אין לצפות כי נאשם יוותר לחלוטין על טענות ההגנה שיש בפיו ובוודאי שאין מקום לגישה הגורסת כי בכל מקרה שבו הנאשם אינו מודה בפני שירות המבחן בשלב המעצר במעשים המיוחסים לו לא ניתן לאיין את מסוכנותו בדרך של חלופת מעצר. גישה כזו חותרת בעיניי תחת חזקת החפות העומדת לכל נאשם ויש טעם רב בטענת הסנגור לפיה ראוי להימנע מהפיכת תסקיר שירות המבחן בשלב המעצר זירה לביורר אשמתו של הנאשם ולחילוץ הודאה מפיו".

17. במקרה שלפנינו דומה, כי עיקר ביסוסה של הערכת המסוכנות בתסקיר נבע מן הפער שבין הכחשות המשיב את המעשים המיוחסים לו לבין תיאור אותם מעשים בכתב האישום ובחומר החקירה. כאמור גישה כזו היא בעייתית ביותר ובאין אינדיקציות אחרות למסוכנותו של המשיב, מעבר להכחשתו את ביצוע העבירות, אין לקבלה. זאת, לנוכח עקרון חזקת החפות העומד לנאשם במסגרת שיטתנו המשפטית לאורכו של ההליך הפלילי, כל עוד לא הורשע. זאת ועוד, יש לזכור כי המשיב הוא אדם נעדר עבר פלילי ואין כל אינדיקציה לביצוע מעשים דומים בעברו. בנוסף לכך, על אף שהחשדות החמורים נגדו היו ידועים לו, הוא שב ארצה משהות במדינת מוצאו חו"ל, בידעה ברור שהוא עלול להיעצר עם הגיעו ארצה, כפי שקרה בפועל. הדבר מצביע על כך שלא קיים חשש ממשי להימלטות מצידו וכי ניתן לתת בו אמון במידה וישוחרר לחלופת מעצר.

18. בנוסף לכך, התרשמותו של בית המשפט, כמו גם התרשמותה של באת כוח המבקשת, מהמפקחות המוצעות הנה חיובית ודומה כי גם בעניין זה לא הבחין שירות המבחן בין עמדתן העקרונית השלילית של המפקחות המוצעות כלפי העבירות המיוחסות למשיב ובין הערכתן, המבוססת עם היכרות רבת שנים עמו, כי הוא לא ביצע אותן ונכונותן לפקח בקפדנות על מעשיו. כמו כן התרשמתי, בניגוד להערכה המובעת בתסקיר, כי המפקחות מבינות היטב את התפקיד המוטל עליהן.

19. בנסיבות אלה, הגעתי לכלל מסקנה כי ניתן לשחרר את המשיב לחלופת המעצר המוצעת אך זאת בתנאים הבאים:
א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בביתן של המפקחות, מרינה ואלונה סורוקובוי, ברח' שמעון 22 בערד ולא ייצא ממנו אלא לדיונים בבית המשפט או לפגישה עם סנגורו בליווי אחת המפקחות ותוך תיאום מראש עם הפרקליטות.

--- סוף עמוד 6 ---

- ב. בכל שעה נתונה יהיו עם המשיב הגב' מרינה סורוקובוי, ת.ז. XXXXXXXXXX, או בתה אלונה סורוקובוי, ת.ז. XXXXXXXXXX.
- ג. המשיב יימנע מיצירת קשר ישיר או עקיף עם הקטינים המתלוננים בין טלפונית, בין באמצעות האינטרנט או בכל דרך אחרת.
- ד. כל אחת מן המפקחות האמורות תתחייב למנוע כניסה לדירה של קטינים מתחת לגיל 18.
- ה. המשיב עצמו וכל אחת מן המפקחות יחתמו על ערבות בסך 20,000 ₪ להבטחת קיומם של תנאי החלופה.
- ו. המשיב יפקיד ערובה כספית בסך 10,000 ₪.
- ז. למשיב יותקן איזוק אלקטרוני ושחרורו ממצור מותנה בעמידה בכל תנאי הסף להתקנת האיזוק בדירות המפקחות, כולל קו טלפון נקי.
- ח. המשיב יפקיד את דרכונו, ככל שהוא נמצא ברשותו, במשטרה ויוצא נגדו צו עיכוב יציאה מן הארץ.
- ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"א, 24/10/2010 במעמד הנוכחים.**

משה יועד הכהן, שופט

עו"ד פסק: נבקש עיכוב ביצוע של 48 שעות לצורך הגשת ערר לבית המשפט העליון.

עו"ד הלוי: אשמח שהפרקליטות תבחן את החלטה. אבקש שעיכוב הביצוע יהיה רק ל 24 שעות ותימסר לי החלטה על הגשת הערר עד מחר בבוקר. אבקש לאפשר לי להתחיל בהליכי השחרור כבר כעת.

עו"ד פסק: אנו כרגע בשעה 14:15 והחלטה כידוע מתקבל בפרקליטות המדינה. לכן אבקש להיעתר למלוא בקשתנו כשנודיע על החלטתנו עד מחר בצהריים.

החלטה

מתוקף סמכותי לפי [סעיף 55 לחוק סדר הדין הפלילי](#), סמכויות אכיפה מעצרים, אני מורה על עיכוב ביצוע של החלטת השחרור ל 48 שעות מעכשיו (השעה כעת 14:15).

--- סוף עמוד 7 ---

הפרקליטות תודיע לב"כ המשיב ולבית המשפט, לא יאוחר ממחר בשעה 14:30 אם בכוונתה להגיש ערר. במידה ויוחלט שלא להגיש ערר, יוכל המשיב לבצע את הליכי השחרור.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"א, 24/10/2010 במעמד הנוכחים.

משה יועד הכהן 54678313

משה יועד הכהן, שופט

הוקלד על ידי: סיגל כהן
 נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה
 בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

--- סוף עמוד 8 ---

מת (י-ם) 8090-09-10 מדינת ישראל נ' מרטירוס מיטלמן בן ציון

www.nevo.co.il
